

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Res à S. Ignatio Loiola Societatis Iesv Parente Gestæ

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae, 1622

Miracvla.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44900

S. IGNATIVS.

Ægros miracula

fanat.

EXtento pede saucius propinquū
 Iā LOIOLA ruebat in sepulchrū;
 Cū PETRI manus improbā remouit
 Asserto procul à Cliente PARCAM.
 Hic ager simul ac reuixit, agros
 Secum surgere iussit: & malarum
 Quosuis cedere FEBRIVM calores,
 Et cacas OCVLIS abire noctes:
 CANCROS serpere; liuidasque tabo
 LETHALI vetuit nocere PESTES.
 Quid morbus docuit? Iuberet ÆGROS
 Nullos surgere, ni fuisset ÆGER.

R E S

R

M

E

lis

scri

rari

esse

que

vitā

lati

mira

tati

se di

illa

cum

patr

ram

testi

RES à S. IGNATIO

GESTÆ.

MIRACVLA.

EXIMIIS IGNATIVS quâ in vî-
 tâ, quâ post mortem, miracu-
 lis inclaruit. De quibus partim
 scripturi, monemus, omnia nar-
 rari haud facile posse; nâ prolixi
 esse, nimio studeamus. Ceterum,
 quod memini in postrema eius
 vitâ, quâ anno CID. IO. LXXII.
 latinè vulgavi, breuiter me hæc
 miranda attingere; aut ea sancti-
 tati declarandæ necessaria nō es-
 se dicere: hîc mihi consilium est,
 illa nunc, etsi non sanè omnia,
 cum curâ persequi. Quippe quæ
 patrata tunc priuatim compere-
 ram; ea instrumento iam publico
 testibusque firmata, rectius con-
 scri-

K

scri-

scribentur. Ijs igitur omissis, quæ supra sunt perscripta: illa etiam, quæ inter ostenta, aut vaticinia, idque genus alia habentur, hîc nihilo magis memorabuntur.

Principio magnum eius imperium in Genios valuit: 204 qui de odio in IGNATIVM nō obscure confessi, magnis sæpè tempestatibus ne quicquam detonuere. Nam Manresæ in venustiori schemate certatim illudere parabant incauto: quos tamen agnitos prior ipse dexteriorque eludebat. Post in itinere, actum Parisijs, tum Romæ mutatis ludibrijs deformes oppidò, & fœdissimi spectri imagines induerunt: quib. ille ita nihil territabatur, ut scipione cōtemptim eos peteret; veluti canes exarmatos, aut sordidas feles abactus. Compluri dein' inter pauperum centones

affiden-

affi
stra
20
ten
cib
mo
IES
bis
die
rau
dor
gio
per
hab
qui
iace
Ma
bor
iam
furo
206
aud
non
furo

affidentē suis illū terroribus frustra adorti, semper succubuere.

205 Eundem & Romæ dormientem institerunt strangulare, faucibusq; interceptis spiritū elidere: mox profligati, cum suauissimum IESU nomen eluctātibus ille syllabis expressisset. A qua contētiōne dies deinde multos vehemēter irraucuit. Cubabat olim in lectulo domi, cū repentē irruere Orci legio flagrisq; ac plagis circumstrepere, eumq; pessimis cæpit modis habere. Inaudit Ioannes Paulus, qui pro eius cubiculo in vicinia iacebat: is, qui mihi rē narrauit. Maturat proinde surgere, atq; laborāti suppetias ire. Verū illū aliam ope defensum, neq; telis aut furori stygio penetrabilē inuenit.

206 Anno CIO. IO. XLI. ipsemet audij Romæ Cacodæmonem ad nomen I G N A T I I impotentius furentem. Vexabat is crudeliter

Matthæum quendam adoleſcentem; vetueratque, ne quis IGNA-
TIVM ſibi appellaret; illum ſe
principem in hoſtium numero
ducere. At eum IGNATIVS iue-
nem allocutus, ſecum in intimas
ædes abduxit, incluſumque mox
libertati confirmavit; quem vi-
dimus nos denique in familiam
Camaldulèſium reſcriptum. Hoc
ipſum Drepani in mulieris obſi-
dione Dæmon; hoc & Patauij ex
militis hoſpicio reſpondit. Ad-
duxerant olim fœminam in qui-
lino huiuſmodi quadriennium
habitata; obteſtati, vellet iube-
retque monſtrum excedere. Ne-
gavit ſacris ſe inauguratam, vt
cœleſti carmine hoſtem euocaret;
nec ijs hominem virtutibus eſſe,
vt tantum ſibi ſumeret. Preces
tamen, quod vnum poſſet, fuſu-
rum. Fudit; & fœminam exinde
liberam dimiſit.

207 Anno MD. LV. sub Lau-
retani Collegij initia, Oliuerius
Manareus loci Rector, vir reli-
gione ac famâ notus, hodieque
in Belgis superstes; magnos ibi
memorat motus interdium noctu-
que ab eiusmodi hostibus exci-
tos; quibus studuerint, iâ ingenti
strepitu incolas confundere; mox
formis alijs alijsque se vestire, ac
iam Æthiopum atrore formida-
biles occurrere; iam canum felium-
que habitus ementiri; tum cuius-
uis belluæ foeditatem repræsen-
tare. Quo fiebat ut nullum socijs
tempus ad quietem relinquere-
tur. Omnibus igitur tentatis, quæ
Collegio lustrando essent; minus
nihil profectum est. Sed & sacri-
ficia & piacularis vnda, & diui-
norum carminum vires, & Lipsa-
na cælitum, ac mille talia, frustra
fuere. Coactus importunitate
Oliuerius, IGNATIUM rei cer-

K 3

tiorem

tiorem per litteras fecit. Cui ille
ita rescripsit, vt cum preces in
eam rem polliceretur: tum ani-
mo erectum, expectare iuberet
obsidionis solutionem. Oliue-
rius receptis literis, familiam co-
git, & palam, in quæ verba IGNA-
TIVS rescripserit, ostendit. Res
mira dictu! vt si omnis infero-
rum vis elanguisset, ita post re-
citata[m] epistolam omnia mo-
mento placata, nullius turbæ ve-
stigia reliquere.

Hæc IGNATIO viuentem etiam
num ac sentiente facta: ab eius
excessu plura. 208 Nam Drepa-
ni mulierem distinebat insolens
hospes. Eum inter euocationes
legitimas rogari Ioannes Vega
Siciliæ Prorex iusserat, vbinam
IGNATIVS noster degeret. Ac
fortè is tum obierat, read exte-
ros nondum vulgatâ. Nihil tergi-
uersatus, excessisse illum respon-
dit.

ille
in
ani-
eret
iue-
co-
NA-
Res
ero-
tre-
mo-
e ve-
obui
tam-
cius
repa-
olens
iones
Vega
inam
t. Ac
exte-
tergi-
spon-
dit:

dit: atque hostem quidem suum
fuisse: ceterum in cælo locum in-
ter Dominicos & Franciscos, Re-
ligionum conditores, inuenisse.
209. Anno postea CIO. IO. LXI.
virginem Senis adolescentulam
nouam, egregiè probam & candore
animi insignem: Iacobam Prati
dixere. Ea nobili farninæ ancil-
labatur, antistitis Senensis amiteq;
atque interim afflictata, assiduis
inferorum spectris; & flagris sub-
inde concisa, mirisq; modis cru-
deliter exercita, prodibat. Ipsos
annos duodecim valuit intempe-
ries: nec modus interim, qui ma-
lo pellendo esset, apparebat. Cæ-
pit denique S. IGNATHI iconem
gestare. Enimvero compertum est
continuo quanta paruulæ rei vis
in esset. Nam manus Tartarea re-
dire quidem, atque oculis sese e-
minus ostendere: hostemque illum
suum clamare: & icona proijcere
iubere:

iubere; aliaque plura furere. Sed in ea tamen velitatione, nemo erat hostium qui propius accederet, pedemque cum puellâ conferret. Ac ne prouocari quidem, ut impetum facerent, quicquam potuere. Obiectâ verò imagine, ora deformia abdere, hancque oculorum iniuriam queruli deprecari audiebantur. Sed subegit puellam cupiditas, experiri; istac sua immunitas, hostiumque terror ab imagine pronasceretur, an aliunde existeret? Ita posita iconè, se temerè exarmat: cōfestim quanto id suo malo fecerit, sensura. Nam irruere totè in illam cōfestim acies: ac plagis atrocibus sequi, puellamque instituerunt vique immaniter cedere, uti potuerit pro mortua conclamari. Inde qua ope muniretur edocta, cautius, ne quâ vnquam destitueret imaginem, obseruauit. At illi va-

no

no fremitu circum parietes atque cistas errare; ea semper intacta, in qua item eius idea asseruabatur.

210 Nec multò aliud ludi Anconitani Magister, & malum habuit, & mali remedium inuenit: Nam anno *CIO. IO. XCIX.* pestilentem eius domum occulti lemures fecerant; ac velut iussi cubiculum verrere, lectulum componere, lucernam instituere, gnauius primò studuerant: mox ijdē capta pænitudine omnia rursus euertere, ac conspurcare. Sed illata *S. IGNATII* icone, repenti exanimati omnes hoc genus verne; extrà pro cubiculo strepere, quatere fores, claudereque valuas, & intempestiuè tympana ferire perseuerabant. Denique & hic defixa imagine, omnis ædium iniquies conquieuit, hominiq̄ue constans otium mansit.

K 5 211 Ro.

211 Rome præterea VIII. Id. Iulias
 anni CIO. ID. XLVII. quo tempore
 Cacodæmon in sacra vr̄bis æde,
 deuotionib. vr̄gebatur; ingres-
 sus est eodem P. Baptista Perus-
 cus noster, vt precaretur. Is pro-
 pectore lipsanotheculam appen-
 sam gestabat, quâ, præter ceteras
 Cælitum reliquias, etiam I GNA-
 TIANÆ ferebantur. Hic ad Pri-
 mum Patris ingressum vocifera-
 tur Genius, se vero vstulari ab ea
 re, quam Pater intulisset. Et pro
 imperio iussus edicere, fatetur
 cineres I G N A T I I esse, qui ma-
 gnus Numinis seruus Societa-
 tem I E S V condidisset: additque
 Sanctum illum inter Superos de-
 gere; orbi ignotum adhuc, breui
 tamen in cælites palam referen-
 dum. Iniecit Peruscus Lipsano-
 thecam in collum mulieris: mox
 eiulare hospes malus, & ab iis se
 cineribus vri professus, ex huma-
 no corpore excessit.

212 In

212 In maiori Balearica fæminã
 vñdecim nõ minus annos malus
 itē dæmon miserè infestarat, per-
 petuumque & ludibrium illam &
 supplicium dederat. Manus illi
 iam in parietem exercere solitus,
 caputque muris illidere : iam in
 aera sublimem ferre : modo ita
 grauem humi defigere, vt validis-
 simi quique digitum à terra leua-
 re non possent. Repentè cum ca-
 nibus latrabat, aut etiam in por-
 cum grunniebat. Ad hæc impos
 sui fæmina, sæpe sæpius spumas
 toto ore egerebat : spectaculum
 lacrymis prosequendum : & quod
 tristissimum erat, deerat morbo
 medicina. Sub extremum deni-
 que Augustum añi cio. io. xcviij.
 Ioannes Pe Sacerdos, IGNATII
 syngrapham intulit, mulierique
 sensibus iam omnibus destitutæ,
 imposuit. Quæ confestim cæpit
 insolentius moueri, editisque
 toto

roto corpore miræ rei indicijs,
impotenter insanire; Sed mox in-
ter eos gestus migravit obsessor,
& liberam incolumemque femi-
nam omisit. Hic illa de frequen-
tia paullùm seducta, gratias Nu-
mini persoluit pro libertate per
IGNATIVM recepta.

213 Puellam quoque in agro
Senensi, Vlnam, Gratiano Gala-
tio genitam, anno xxcix. eadem
spectra vehementer perturbaue-
rant. Nā crebra illi occurfabant,
atque ad flagitium infame cum
perpellere non possent, atrociter
multabant: plagarum vibicibus
in contuso corpore relictis. Perijt
illa reperitq; in IGNATII imagi-
ne tutelam.

214 Sed annus proximè sæcula-
ris c. 10. c. tragicæ rei multò
grauissimum spectaculū præbuit.
Seriem eius perscriptam, ego in
compendio hîc quàm verissimè
potest.

potest, commemorabo. Mutinæ
quatuor degebant sorores, nobi-
li loco, & claro genere puellæ:
earum vna nuptui data, reliquæ
Virgines perstitere. Hæ omnes
cum Virgine consobrina, com-
plures annos infanda quædam
ac deploranda stygis ludibria per-
petiebantur. Erat hostium a-
cies ingens, & assiduis iniurijs in-
tenta. Sed puellæ plerumque æ-
græ decumbebant; à morbo,
medicis omnibus iuxtà nouo ac
desperato. Hæ interim sublimes
attollebantur, vt ab alto præci-
pites agerentur; interim pene-
tralibus intimis inclusæ carpe-
bantur, lacerabanturque. Non
vestes illæ, non capillos, non cor-
pora integra retinere; neque ad-
eò cauere poterant, quin terræ
inter salutis capitisque discrimen
afflictarentur. Quin etiam
vapulare prius non desiere
quàm.

quàm excita strepitu familia, superiarum innocentia accurreret. Pollebāt alioqui non exiguis virtutibus: illæ, inque honestâ gente educatæ, optimis moribus formabantur. Tamen ea fuit hostium licentia, ut verba cogentur impia & tetra in Superos conuitia spargere, vimque eas oporteret sibi incredibilem afferre, si quando ad preces, Dei que laudes aut dicendas aut audiendas accederent. Sacris vero assistere, ea demum res extremi supplicij credebatur. Ibi humi exanimes iacere: ibi rursus immanè vociferari, nullisque prope consilijs retineri posse. Quoties super noxijs confiteri decretum esset hic lingua titubare, verba hærare, vires animusque miseras deficere: ipse in iniuriam sacrorum linguas fædum egere: & , qua vnâ re præcipuè sollicita-

lici
ne
ri.
cit
spe
sta
cul
cre
co
hæ
illa
qu
qu
tue
dib
nit
cie
me
ge
fell
dit
hil
cæ
Sac

licitabantur, impuris facibus honestus virginum animus vstulari. Nec Cacodæmones sacro iure citati diffitebantur, id se vnum spectasse, vt puellas, erepta honestate, in animi corporisque periculum impellerent: verum, quod crebro SACRAMENTORVM vsu consuessent, frustra se fuisse. Ad hæc parum habuere scelesti, solas illas turbare, nisi cæteram quoque familiam lacefferent. Nupta quippe filium alebat menses quatuordecim natum; quem se, ludibrio matris, occisuros minitabantur: diemque cædi faciendæ constituerunt. Cetera mendaces, hic solum cum ingenti domus luctu, in nullo fefellerunt, DEI occulta hæc & abditæ cõsilia fuere. Interea loci nihil cessatum est; & vndique opem cælestē accire multi laborarunt. Sacrificia, preces, lustralis vnda.
Cæli

Cælitum Lipsana , euocationes
 legitimæ, aliaque omnia religio-
 ni concessa, nihil profecerunt.
 Denique Sacerdotum proborū,
 & ascetarum insignium cœptis
 diu fatigatæ; ad Lauretanæ ædis
 incunabula , aliaque loca, tro-
 phæis contra inferos inclyta, ne-
 quicquam deportantur : nempe
 DEVS alium huic morbo medi-
 cum destinârat. Audiit rem eius
 Collegij præses, & infelicitatem
 Virginum miseratus, constituit,
 re ad DEVM relata illas accedere.
 Ità secum effigiem IGNATII, qua
 magnopere afficiebatur, defert
 & cubiculum ingressus, vbi Sa-
 cerdotis imperio tum inferi exa-
 gitabantur, suspendit de parie-
 te, quam dixi, imaginem; sup-
 plexque, in preces incumbit. Ecce
 autem nondum, quid ageretur,
 edixerat; cùm stygij cæperunt in-
 quilini cōclamare, & barbaro stri-
 dore,

do
 est
 tis
 re
 ve
 ce
 à S
 gla
 fu
 ro
 fiff
 ap
 qu
 ob
 qu
 par
 ian
 Inc
 mu
 rur
 ter
 luc
 ad
 riu

dore, eam vero imaginē IGNATII esse dicere: seque ab ea vehementissimè torqueri. Inde impatienter conuitijs illum carpere; & velut depilem claudumque incessere. Causam conuitij aperire, à Sacerdote coacti responderunt: glabrionem & rariori barbitio fuisse: & inæqualibus tibijs alteroque crure debilitatum, incessisse. Cetera verò cæcipientem appellasse, ob vberes lacrimas, quibus oculorum aciem visus sit obtudisse. Malo deinde suo factū querebantur, quod ex vltima Hispania ad cruciados se viuēs olim, iam etiam functus occurrisset. Inde ex vnus corpore multi simul exturbati eam solo affligerunt. Secundum enim visa est ceteris etiam sororibus spes opis allucere. Quare tota domus simul ad IGNATIVM versa anniuersarium eius peruigilio ieiunium

L

nuncu-

nuncupat; & diem insuper natali-
 lem festum sibi fore. Eo tempore
 Roma profectus Augustinus Vi-
 uadus noster, Sacerdos, Mutinæ
 pro Concionatore futurus: attu-
 lit secum Lipsanothecam, in qua
 cum alijs & IGNATIANÆ reliquię
 condebantur. Hac proin' clan-
 culò in cubile illata, sic clamant
 inferi, ea verò IGNATI LIPSA
 esse: designant quis illa; atque
 vnde importarit: testati grauibus
 se supplicijs tortos, sic tandem
 exturbatum iri. Nempe decre-
 tū DEO esse, hoc trophæo IGNA-
 TIVM illustrare. Alio postea die
 (nam pluribus continuabantur
 hi ludi) principum Geniorum
 vnus, antequam emigraret, vbi
 in IGNATIVM aliquamdiu pro-
 caciter illuserat, subactus à Nu-
 mine est, magno cum pudore fa-
 teri, quantum ab vno illius esse
 miser ambureretur; Cœpitque in
 ipso

ipso eū excessu ter SANCTVM pro-
 clamare: sanctique IGNATII tum
 modestia & potentia, tū precipuo
 erga DEIPARAM studio in fugam
 cōpelli se, dicere. Aliàs itē cū vi-
 ctos se illi sensere, hāc tamē IGNA-
 TIO gloriā inuiderunt, ne ipsi ma-
 gis, quā alijs celsisse crederentur.
 Quapropter eorū Cælitū precib.
 exigi se mentiebātur, quorū ma-
 ximè clientas eæ se Virgines præ-
 dicabāt. Sed sub egressum ad acti
 mendacium refellere, IGNATIVVM
 Victorem fatebātur: eiusq; vnus
 opera vti DEVM in soluenda ob-
 sidione constituisse. Inter hæc tra-
 biosè vociferati, Orco suas vires
 opprobrabant, qui chartulæ pi-
 cti Sacerdotis nequiret obsistere.
 Tota deinceps die euocati cū
 pertinaciter cessuros negarent, nū
 prius IGNATIO supplicaretur;
 DEVM id velle caussari: cœpit illis
 Sacerdos, PRO MERITIS IGNATII,
 L 2 fugam

fugam imperare. Hic enim uero
 nulla interposita mora omnes ex-
 cessere. Interdum miserandis cla-
 moribus aduersus DEVM deque-
 sti: qui qua gloria se priuasset,
 claudum utiq; homuncionē ho-
 nestaret. Menses non minus duos
 ita dimicatum est, dum prorsus
 de omnibus triumpharetur. Quā
 certē moram non superiorum im-
 becillitati tradit imputandā Ber-
 nardus; sed eò solū fieri, quò pla-
 nius cum Stygis potentia, tum ex-
 igentis Victoria cognoscantur.
 Ita post alterum cæpti belli men-
 sem puellæ, quas diximus, omnes
 omnib. molestijs obsidionis per-
 functæ, ad se ipsæ redierunt. Nec
 verò imagines solæ cineresue IG-
 NATII inferis diuersorib. terrori
 fuere: sed liber quoq; super ei^o vi-
 ta cōscriptus, cū capiti earū impo-
 nebatur, vel in sinū indit^o palæue
 lect^o aderat, hostes perdomabat.

215 Quan-

215 QUANTUM IGNATIO contra inferos licuerit, haecenus est narratū. Nunc idem haud minori imperio hominum quoque animos regebat: adeò vt non volubili verborum copia, sed sanctioribus momentis contumaces facillimè flecteret; pectorisque nubes serenare, & mentium ærumnas ægritudinesque pellere crederetur. Isaacus quidam gente Iudæus, domi nostræ tantisper attinebatur, dum appositis ad fidem præceptionibus erudiretur. Is repente ceu in furorem actus, atque omnia alia malle professus, missionem postulabat. Sensere in eo retinendo, actum se agere ceteri: at consultus IGNATIVS, ad me prius, inquit, adducitor. Factum. Ibi tribus ad eum verbis, ISAACE NOBIS CVM MANE, hominè continuò in potestate habuit. Nam ille mutatus, ac longe iã alius, placidissi-

mè, dum Christi lauacro tingere-
retur, permanfit.

216 Ioannes deinde Paulus,
IGNATII Socius, aliquādo vehe-
mentibus turbis angebatur, quas
ob inanem peccati metum malus
illi Dæmon conciuerat. Nullum
mifero ne respirandi quidem spa-
tium fuppetebat; & preces & cor-
poris afflictationes nihil expedie-
re: neque in facrorum vfu quies
inueniebatur. Eo accidit, vt folli-
citus fe ipfe conficeret, & mortuo
quàm viuo propior mæreret.
Cōmunicauit eam ille rem cum
IGNATIO: qui verbis non plus
duobus otium menti omne redi-
dit, æftumque fluctuantium cu-
rarum fedauit.

217 Alius adhuc adolefcens
(quē, quod fuperftes eft, nomina-
re omitto) nescio quo metu per-
territus, affiduè formidabat, & ad
fuammet ymbra de nihilo con-
sterna-

sternabatur. Sed is nimirum totidem IGNATII verbis omnem à se formidinē abegit. Idem hic alijs duabus in rebus nihilo minores IGNATII vires expertus est.

218 Olim enim quapiam in re obstinarat animū adolescens, se-
seq; cōsilijs eius planē aduersum ostēderat. Tum autem ad verbum vnū, quo contumacē IGNATIUS compellarat, cœpit elata voce clamare, ac se in eius auctoritate futurum, promittere: quod aliter ob incredibilem animi sui motum, haud posset.

219 Rursum grauiter perturbatus, cœptamque religionem propemodum eiecturus, animum induxit, generali noxarum confessione se apud IGNATIVM purgare. Quem ille monitum, ne DEO secundum tot beneficia ingratus viueret, illicò mutauit, itaque stabilijt, vt ad hunc diem,

nulla prioris mali cogitatione infesteretur.

Complura in hunc modum memorari mihi possent: vt de eo rectè Franciscus Borgia, magno iudicio ac religione vir, dixerit: LOQVEBATVR TANQVAM POTES-
 TATEM HABENS; quippe qui velut manu animos audientium verteret, pœneque pro arbitrio suo moueret. Quod quidem pluris esse meritò Bernardus cēsuit, cum Malachias antistes fæminam immodicè ferocem composuisset, atque cū à funere in viuos reduceret. Verùm nos ad alia eius admiranda, ab excessu præsertim patrata, atque his ipsis ferme annis gesta, quibus de IGNA-
 TIO consecrando laboratur: diuertamus.

220 Quo temporis momento IGNATIVS viuere desit, eo apud Margaritam Liliam fæminam Bononiæ

Bononiæ nobilem ac copiosam
 conspectus est, fulgentibus circū
 radiis: seque ei decessisse signifi-
 cavit: addito, vt Societatem por-
 ro tueretur. Quæ illico ad Fran-
 ciscum Palmam, Collegij Præsi-
 dem, pro certo retulit, vixisse IG-
 NATIVM, sibi que liquido visum
 esse. Quem & iis coloribus de-
 scripsit, vt si familiariter nouisset:
 cetera nunquam aspectum. Sed
 non habita narranti fides, donec
 allato nuncio, dies & hora do-
 cuere, verum dixisse.

221 Kalendis deinde Sextilibus,
 quo die funus elatum est, inter
 frequentiam accurrentium, vi-
 sentiumque, Bernardina quædā,
 proba mulier, & Societati beni-
 gna, spectabatur. Cuius filiam
 annos natā quatuordecim, stru-
 mæ quædam periculosa defor-
 mauerāt. Et magnam partem fa-
 cultates suas bona mater expen-

L s

derat,

derat, vt valetudinē medici accu-
rarent. Sed reb. in dies peioribus,
adducit puellam, cupida beati fu-
neris tangēdi; & non dubiō certā
inde salutē pollicita. Verūm ex-
trema conanti, vt accederet, nihil
successit; nēpe ingens hominum
turba se vndique obiecerat. Ad
aliud igitur cōsiliū versa, laborat
aliquod functi Patris pignus ca-
pere. Id denique nacta, in collum
puellę iniicit, superq; infesta vlce-
ra ponit. Sic cōsecuta, quā spera-
rat, est sanitas; & mirātib; con-
scijs, puella integrē conualescit.

222 Aliquot post annis, millesi-
mo inquam, quingētesimo sexa-
gesimo nono, cū pridie Kalēd.
Augusti eius corpus primo exhu-
matum, alio in loco reponeretur;
biduo toto suauissimarum vocū
concentrationes in conditorio sunt
exaudite; quas non nemo diuina-
rum studiosior habuit arbitrari.

223 Dru-

223
nob
uite
exig
dera
gen
licit
est
cref
ner
Nec
inu
22
inso
Oly
acie
pera
me
ipfa
xer
ten
gra
ille
tur;

223 Drusilla etiam Torfellina,
nobili loco fœmina, in febris gra-
uiter laborabat; quã capitis haud
exigui dolores infestiorẽm red-
derant. Multis consilijs ad fran-
gendam morbi pertinaciam infe-
liciter adhibitis, animaduersum
est, mali vim prolixius interim
crescere. Visum igitur, fronti ci-
neres I G N A T I A N O S imponere.
Nec fefellit euentus; & ægra ex
inualetudine mox respirauit.

224 Aliam ingens oculorum
insolensque dolor inuaserat, quæ
Olympia Norina dicebatur. Iam
aciem omnem vis morbi corru-
perat; cum ægram cõtina trium
mensium febris excepit; quam
ipsam deinde capitis dolores au-
xere tanti, vt omnem ægræ quie-
tem inuiderent. Huic tali auto-
graphum I G N A T I I, quò suum
ille nomen expresserat, affer-
tur; & quo tempore impatientius

CIV-

cruciabatur, fronti oculisque applicatur. Ecce tibi! continuo & fœmina videre, & febris remittere, & dolores cepere omnes elanguescere.

225 Eadem euenta Hieronymus habuit Gabriellus, puer ibidem nobilis ac tener: cui cum febrium æstus, & lateris dolores atrociter insultarent, vix aliquid reliquere, quod salutem ægro promitteret: Tamen & hunc IGNATII nomen ab interitu morboque vindicauit, anno CIO. ID. XCVII.

226 Proximo post biennio Iohanna Ursina, puella etiam dum lactens, periculose tussiebat: neque iam lac ducere, neque a deo quibat animam recipere: cum Cornelia puellæ mater, princeps fœmina, maturauit IGNATIO infantis valetudinem commendare; precata, ne qua rei mora esset, quo planius omnes, ab IGNATIO adiutam

adi
pue
mic
secu
tuff
dirc
Fixa
sep
cep
2
Rug
stre
bat
nus
aur
cor
cun
imn
riur
ac p
uiff
dat
22
iun

adiutam esse cognoscerent. Iam puella noctem vnam diemq; dimidium infomnis duxerat : quæ secundum vota , illicò dormire, tussiq; post libera ad officium redire, atq; vbera caput reposcere, Fixa est eam in rem pro IGNATII sepulcro tabella, opis rogatæ acceptæque index.

227 Eodem tēpore Anna fuit Ruggiera; cui intestinus aurium strepitus caput miserè obtundebat; isque tantus ac tam diuturnus (annuum propè tulerat) vt auris dexteræ vsum omnem illi corruerit. Sed in eam partem cum quædam IGNATII pignora immisisset; votoque, anniuersarium ieiunium sub eius natalem, ac postridie sacrâ synaxin, decreuisset: pristinam valerudinem, sedato auriū tinnitu, recuperauit.

228 Domesticum est, quod subiungam. Michael Vasques, vir in
Socie-

Societate quatuor Vota profes-
sus, ac tum in Romano Collegio
studijs præfectus, die quodã Lu-
næ, CIR. 15. XCIX. incredibili late-
ris renumq; dolore vexari est cœ-
ptus, quanto perferendo iam vix
esset. Difflebat gelido sudore, o-
mniq; sensu propemodum de-
fectus, victurum se desperabat;
Multis Medicorũ suppetijs, quæ
vndique arcessiebantur, id vnum
visus proficere, vt valescere dolor
identidẽ crederetur. In eo discrimi-
mine Michael allatos IGNATI
pulveres piẽ deueneratus, ei se
cõmendat. Tunc reliquijs illuc
admotis, vbi vehemētissimus do-
lor sæuiebat, sentit cruciatũ inde
confestim refugere; etsi idem in
locis nondum cõtactis totus re-
staret. Igitur singillatim omnes
tentare insistit partes; omnesq;
quo ordine tetigit, deinceps per-
fanat: donec morbi indicium se-
nuf-

nuf
dein
hora
cruce
tur.
lis e
cis f
rum
quã
tus g
hæc
mul
fuer
rem
tã. E
tri o
dina
bus
nũ r
bi v
ficia
que
vire
accu

nusquam vllum ostendit. Tum
 deinde post quartam quintamue
 horam, cum nullo doloris sensu,
 cruenta lapidum fragmina eniti-
 tur. Ea, quod carnis velut tunicu-
 lis erant implexa, indicium medi-
 cis fecere lapidē occulta Lipsano-
 rum vi ruptum quidē, sed, pro eo
 quā erat acutus, intimos mea-
 tus grauiter saucia sse. Verū inter
 hæc surrexit illico æger, secus ac
 multi futurū estimarant; qui cen-
 fuerunt idcirco IGNATII precib-
 rem, non humana ope, perpetra-
 tā. Et fortè negotium ei tunc Pa-
 tri obuenerat, curandi apud Car-
 dinales, de Beato Parente celesti-
 bus honoribus donando. Vt alie-
 nū minimè sit suspicari, hac mor-
 bi violentia, tam repētina ac dif-
 ficili, eò Patrem illum laborasse,
 quo expertus per se ipse IGNATII
 vires, studiosius suam vicem in-
 accurando negotio fungeretur.

229 Eodem anno matronam Romanam Cancer obsederat, & vber alterum maligna peste populatus, iam haud diu à vita petenda temperaturus credebatur. At illa se ad IGNATII sepulcrum abiicit: & aliquandiu opem precata, breui præstitam sensit. Nam paucis diebus, nulla hominum manu correctam mamilla est, & pestilens exinde carcinoma sublatum. Fœmina eius rei indicium reliquit, appenditque argumentum in mamillam factum atque inauratum. Nec ingratus medico maritus, de tela argentea, peristroma consecrauit.

230 Orintia deniq; Casalia veterum ferebat: sed infelix nec partum (quippe iam ante cunabula emortuum) nec vitam sperare aucta, ad Syngrapham IGNATII contactam, præmaturum funus eiecit: ipsa incolumis euasit.

231 Dum

231 Dum hæc interim Romę geruntur, reliquam Italiam paribus miraculis IGNATIVS complevit. In agro Lauretano sexenniũ puerũ medici in morbo deposuerant: cui de amiculo IGNATI centones iniecti, precesque ei susceptæ medicam artem vicerunt. Quippe cœpit ocyus valescere puer: planeque à funere, quod timebatur, reuixit.

232 Iterum febris in mulierem, & cum feбри vehemens dolor in stomachũ incubuere. Quare gemin morbo festinare docta, ad IGNATIVM accurrit, eumque studet medicum exorare. Ille nõ difficilis, & febrim coëgit cedere; & stomachi iniurias tacere.

233 Sed & iuuenis sanguine per nares immodicè profuso, nec nostris artibus sistendo, periclitabatur. Tactis IGNATI nouissimè Lipsanis, stetit cõtumax sanguis.

M

234 Mu-

234 Mulier item cum vomitam
intimis in mamillis aleret, infa-
nis doloribus miserè carpebatur.
Tetigère sacri hi pulveres ægrâ,
& rupto apostemate morbus elã-
guit, integritasq; in locū successit.

235 Ibidem vir nobilis Hora-
tius Leopardus, per eiusdem anni
Octobrem, dysuria & calculi cru-
ciatu enecabatur, vt ijs iam malis
nihil remedij videretur superare.
In tali statu Magnam Virginem
sollicitat, vti ob IGNATIUM merita
desperato opituletur; simul ipsum
IGNATIUM, vt sibi patrocineretur,
implorat. Nō intercessit diei mo-
mentum, &, ecce tibi, dolor vn-
dique remittere: & aquam Ho-
ratus petere, & arenæ glaream
fundere, lapidumque fragmina
incepit moliri. Quibus omnibus
egestis facilè deinde ex morbo
conualuit.

236 Eodem & tempore & loco

Lucan-

Lucādia, Pompeij Georgij vxor,
 mensibus quinque perpetuis, dif-
 ficili ægritudine confictabatur.
 Inter cæteras pestes vehemens il-
 lā cordis palpitatio vrgebat. Sed
 omnē hanc dolorum aciem, ami-
 culi lacinia, qua I G N A T I V S vti
 fueuerat, primo statim contactu
 exanimauit.

237 Eadem Lucādia, nonū iam
 mēsem grauida, libras sanguinis
 viginti de corpore profuderat:
 sed viribus iam, atq; ipsis prope-
 modū sensib. defecta, quo potuit
 pacto S. I G N A T I V M inuitat. Mirū
 creditu! Confestim subsistere san-
 guis, illa ad se redire, prorsumq;
 reuiuiscere. Tum autem in enixu
 cū natura succumberet, è cælo
 idem perstitit auxilium vocare;
 idemque impetrauit. Nam edito
 per indolentiam fetu, quanquam
 eo extincto, ipsa certē incolumis
 permanfit.

M 2 238 Pro-

238 Proximo deinde Nouēbri
matronę cuidam Isabellę, Mace-
ratenfis Antistitis propinqua, cū
iam animam ageret, nihilq; vitę
sperari posset, inopinus adstitit
IGNATIUS; eamq; breui conuali-
turam pollicitus, manu prehen-
dit, lectuloq; surgere & DEO
memores iussit gratias habere.

239 Paullò antehęc, Iunius mē-
sis Ioannę Arragonę, fœminę
Principi, propemodum funestus
fuit. Hęc Neapoli diu omnium
medicorū ingenijs fatigatis, to-
tos quatuor mēses actum egerat:
iamq; acerbissimis doloribus, in-
tumescente mamilla natura me-
deri nequibat. Igitur salubriori
consilio, iussit humanā opem va-
lere; seseq; ad IGNATIVM precan-
dum recepit. Et mox eius imagi-
ne papillis imposita, affecto cor-
pori consuluit. Quippe non dies,
non nox intercessit; cū resedis-
setu-

se tumorem & valere mamillam
persensit. Quę anno deinde secu-
lari Romam profecta, grati ani-
mi tabulam argēteam, cum qua-
tuor cereis ad eius sepulcrum de-
posuit.

240 Item mēse Nouēbri Fran-
ciscus Blasius, vir Nolæ nobilis,
quòd præter grauissimas capitis
stomachi que iniurias, feбри pesti-
lente vreretur, metum imminen-
tis periculi medicis incussit. Quę
Zenobia Tolsia mater hortata
est, capiti ægro ipsa IGNATIA-
NI cineris iniiceret, eiusque sub-
sidiū postularet. Paruit monenti
Blasius, seque facilè omnibus
morbi incommodis exemit.

241 Lecci in prouincia Apulia,
pleuritis cum acutissimo sensu
ancillam inceserat; cui Patien-
tia nomen & liberalis apud An-
toninam Cybellam seruitus erat.
Iam propè ceu morituræ fune-

bria parari cœpta : cum interim reliquæ inferuntur, quas dixi; & illa mox sopore corripitur, pertinaci prius insomnia vexata. Ibi per quietem I G N A T I V S coram adstitit, sacerdotali ornatu conspicuus; atque ei, filia, inquit, fide D E O: & conualuisti. Inter quæ verba comperit fœmina ægritudine se morboque perfunctam.

242 Ibidem improvida nutrix alumnulū sibi sinu excidere passa, graue puerulo nocumentum attrulit: quod deinde ipso rei silentio detrimētosiū factum; metuente, si casum proderet, ancilla. Crus quippe dexteri pedis, vitium fecerat. Quo denique patefacto, necesse habuit pater (is dynasta Beglibonis erat) ex medicorum consilio, aliquoties pueruli genu incidere. Quod cum iteratō tentatum absque profectu fuisset; iamque

iam
chi
tie
vul
fic
me
Co
Ic
id
Su
in
Se
qu
of
pu
2
tes
str
in
pe
pe
no
T
ce

iamq; tertiã lanienam indicere
 chirurgi, pater spectaculi impa-
 tiens, quod trimulum infantem à
 vulneris febrisque acerbitate de-
 ficere sentiebat; & mox peiorum
 metuens, recurrit ad Societatis
 Collegium; quodque de ossibus
 IGNATII fragmentum impetrat,
 id festinus super infantē deponit.
 Sub hæc redeunt medici, facturi
 in ægrum, quod fuerant minatio.
 Sed reperiunt in eo statu puerū,
 qui sectione porro non egeret. Et
 ostendit exiguo post interuallo
 puer se sospitem esse.

243 Turcæ piraticam factitan-
 tes, Natalem Masuccum de no-
 stra familia sacerdotem, ac fortè
 in Siciliam transmittentem, ce-
 perant. Atrox non diu post tem-
 pestas exorta, quam euasurum se
 non crederet, vocare opē I G N A-
 TII subigebat. Ex templo vo-
 cem accipit; ne quã dubitaret;

M 4 nau-

naufragio enim haud periturum; neque verò ad Turcarum in hospitalem barbariem peruenturū. Fregit proinde se tempestas; & nauigium ad Insulam Lampadusam intercepte Christiani. Ibi Pater iam vno discrimine defunctus, alterum quoq, discussit; cū, Ignatio patrocinate, vitā libertatemque conseruauit.

244 Panormi Cosmus est Ferrerius, medici haud incelebris, filius: quem trimum adhuc infantem gemina lues febris ac dysenteria obsidebant: Parēte iam ipso in filij funus spectante. Verū lacinia erat de sacra veste, quæ IGNATIUM olim in sacris operuerat. Hanc desperato admouet. Quod simul ac factum est, puer à funere cœpit reuerti: illoq; adhuc die inter omnium læticias mirabiliter conualuit.

245 Ceterū quæ per terras Hispanias

spanias eo tempore patrata sunt
 miracula, hæc fermè accepimus.
 Toleti sub annū CIO. IO. LXX. aut
 LXXI. (nam id incertū habeo) Ve-
 gam, hoc nomine mulierē, atrox
 adorta pleuritis, paulò ante no-
 ctis crepusculum deiecit. Medici
 acciti, repentino & vehemēti ma-
 lo terrentur; req; perpensa, severe
 pronūciant. Iubent ea ipsa nocte
 sacris animū procurare, ac testa-
 mentum condere; nam die poste-
 ro haud victuram. Adest fortè, au-
 ditq; decretorium consultum, vir
 honesti nominis, Ioannes Mesa:
 qui DEVM rite precatus, applicat
 compuncto lateri, modicam telæ
 tramam, de vitta I G N A T I I NO-
 cturna: itemque corium, quod
 ille pectori consuerat prætexere.
 Quippe vtrumq; spoliū Ioan-
 nes religionis causa circumfere-
 bat. Et certè ab eo consilio ita
 victus est dolor, vt erecta mulier,

M 5 & se-

& feridè in Ioannem intenta, scī-
taretur, ecquid ille fecerit, quo
tam facilè omnem à se morbum
deterfisset?

246. Francisca deinde Bernua:
haud vulgari virtute virgo, & so-
litudinis apprimè retinens; Bur-
gis in S. Dorotheæ ascererio, Re-
ligionem professa: cū à pleuritide
calculoque malè habita, ancipiti
periculo teneretur, ad IGNATIUM
denique asylum refugit. Inde res
accidit memorabilis; vt toto an-
no lapides amplius centum, cum
modicos tum maiusculos, vix vl-
lo cum sensu, deiecerit.

247. Huic eidem, sub annum
cis. 10. xciii. post quàm sangui-
nem inhibere ars nequijt, quem
rupta pectoris vena per os egere-
bat: venit in mentem, ad mouere
centunculum de talari sacco; eo,
quem supra demonstrauius,
IGNATIVUM principiò sumpsisse.

Im-

Imponit hoc malagma pectori;
& confestim, ceu obice fixo, co-
ercetur impotens cruor, venęque
suę patiens quieuit.

248 Propè aberat, vt aliã quo-
que virginem, Ioannam Gango-
ram morbis miserè deformatam
Romanus Pontifex, legibus exi-
meret; dum egressa Cænobium
(Hulgas appellant) valetudinem
instauraret. Quę tamen prius ad
IGNATII imaginem procubuit,
corporisq; affecti curam ei com-
mendauit. Plus sensit impetrasse,
quã orauerat. Nam persanato
iam corpore, egressu præterea vir-
go non eguit; Neque porro, vt le-
gibus solueretur permisit.

249 Maria quædam Auala, le-
gibus S. Francisci auctorata, æ-
rumnis animi immodicè ange-
batur. Quę edocta opẽ IGNATII
poscere, si malo inuenire medi-
cum vellet; assensit. Iamque in
pre-

preces quidem effusa, sed nominis utiq; oblita, Tuam inquit, opem Athanasi, precemque aduoco; tu hanc animi perturbationem, qua misera internecor, compone. Sub ea precantis verba, vox alicunde accidit, non Athanasium illum, sed vero IGNATIVM vocari. Interim neu dubiter, quin eo sit patrono ad cupitam quietem reditura. Nec dictum liquidius, quàm factum; & suam virgo tranquillitatem est adeptam.

250 Erat homo Belga, Ruffinus Lanzarotus; qui pestilenter febricabat; (petechias Itali; febrim aliqui *purpurã* nominarunt.) In eo periculo, agrum omnis medicorũ ars operaque deseruere. Sed enim porrecto IGNATII autographo, salus ad desperatum rediit; & cõsecuta est sanitas. Quare de lectulo surgit Ruffinus: & medicis oppido admirantibus reuiscit.

251 Alium

125
dici
nere
striu
lam
pinc
bat.
decr
com
gare
info
252
cerd
genu
ægro
quer
ercit
tutel
co di
253
Sace
fortè
inua
ægru

225 Alium quoq; Burgenſes medici, quiq; Valliſoleto acciti venire, depoſuerant. Lopeſius Caſtrius is erat: & Leonoram Gallam, virginum antiſtitam, propinquitate ſanguinis contingebat. Enim vero poſtea quàm ille decreuit ſe in IGNATIÏ fidem committere, & aliquid ſtipis erogare: in fidem acceptus, morbi inſolentiã planiſſimè ablegauit.

252 Burgis Franciſcus Ortiz Sacerdos, ab exuberante humore genuum & articulorum, grauiter ægrotabat: iam què ipſum quinquennium acerbis doloribus exercitus, poſtremo in S. IGNATIÏ tutelam conceſſit: nec vllum ab eo die mali veſtigium aduertit.

253 Iam de familia S. Auguſtini Sacerdos grauis, cum per agrum fortè Burgenſem peſtilens lues inuaſiſſet, charitate inductus ſeſe agris emancipârat: vt cæleſte
via-

viaticum decessuris ministraret,
 & opem animis supremam afferret.
 Vsu venit Pridie Idus Nouembr.
 anni c17. 19. xcix. vt Mariam
 quandam paganam virginem in-
 uiseret, natam annos circiter duos
 & viginti. Huic febris ac pestis
 hostiliter insultabant. Sed eam
 hortatus sacerdos, IGNATIO se
 permetteret; imponit ei inde ico-
 na supra pectus decubentis. Quo
 quidem subsidio depulsum vul-
 gatae luis venenum est: & Virgo
 intra horae spatia saluam se vi-
 dit.

254 Atq; vt de pluribus in com-
 pedio referam; Burgis post quam
 grassanti pestilentiae humana re-
 media defuere, complures me-
 morat Franciscus Ortiz Curio,
 hanc nimirum arte conualuisse; vt
 vnda, quae IGNATIANOS cineres
 abluisset, cum precibus hausta,
 integre restituerentur. Eamque
 famam

fama
 bem

255

tabra

ri, v

cont

tagio

sibia

isse.

ita p

lam,

& la

nem

256

Mich

ris v

ocul

seffu

null

ctior

tu ca

cere

cessa

Nov

famam liquidò per consciam urbem increbuisse.

255 Idem & sibi Sanctius Cantabranensis; idem Abelus à Turri, vterque Curiones, euenisse contestantur, cum pestilenti contagione tenerentur; eandemque sibi a quam pro medicamento fuisse. Et horum quidem postremo ita presentem inde factam medellam, ut eodem temporis puncto & laticem hauserit, & ægritudinem propulsarit.

256 Madriti Pater quidam erat Michael Garses, summa Societatis vota professus. Hic dextrum oculum vehementi catarrho obsessum, usque eò perdolebat, ut nullam neque in sanguinis deductione, neq; alijs captis leuamenti caperet. Quin potiùs ingrauescere idem dolor visus, & necessaria corpori quiete recusare. Nouissimè ad vesperum quinti Idus

Idus Septembres cio. 10. xcvi. vt
 acutissimo cruciatu pœne ene-
 ctum P. Bartholomæus Peres vi-
 dit; miseratus hominem, S. IGNA-
 TII syngrapham attulit: quidque
 aliud fieri vellet, edixit, Michaël
 promptè in genua se submittit:
 applicatque oculo autographum,
 vbi dolor, vt maximè, sæuiebat.
 Sed enim is repentè omnis dis-
 cessit. Igitur cubitum Pater abiit:
 placideque acquiescit: mane inte-
 ger ad prouinciam rediturus. Ad-
 mirantur Collegam familiares,
 cum oculo prodire iam sanato,
 quem pridie affectum & liuido
 cruore suffusum conspexissent.

257 Tredecennis puella, Fran-
 cisca Vignola, cum annum fer-
 me dolorem, sed eum acutum in
 tibia pertulisset: inde claudicare,
 ac ne sic quidem moliri se, absque
 graui molestia quibat. Ea sub an-
 num secularem, ipsis Ianuarijs
 Kalend.

Kalend
 hab
 hon
 labo
 ac fr
 cres
 rat.
 III p
 sape
 la su
 lestia
 hau
 qua
 pate
 riqu
 Et p
 IGN
 curr
 then
 258
 dian
 qua
 petio
 festu
 AUG 11

Kalend. ibat, vt Sacris adfisteret
 habitura hunc celeberrimo diei
 honorem; etfi cum haud exiguo
 labore. Sed ambulationis iuxta
 ac frigoris impatiens; inter estum
 crescentis doloris domum redie-
 rat. Ibi mater eam tutelæ IGNA-
 TII pietraditam, syngrapha, quã
 sæpe diximus, iustrat. Post hæc il-
 la subito valere; seseq; omni mo-
 lestia solutam comperit; cæpitq;
 haud secus prompta ambulare,
 quam si nunquam laborasset. Id
 pater professione Medicus cete-
 rique miraculum conclamant.
 Et puella cum matre ad gratias
 IGNATIO soluendas postridie ac-
 currit: inque templo, cerei ana-
 thematis monumentum ponit.

258 In eadem prouincia (Gan-
 diam nominant) Iosepha Borgia
 quantos maximos dolores per-
 petiebatur, qui genu alterum in-
 festum habebant: vt ægrè iam in-

N

cede

cederet, aut vix etiam moueretur. Huic desperatis naturæ subsidijs, in mentem venit, IGNATIVM sollicitare: cuius honori statas preculas quotidie numeraret. Vix triduum fecerat, cum nox insequens, grauiter adhuc dolentem consopijt. Tum in quiete vidit Sāctum ad se IGNATIVM accedere; hilarique & serenâ fronte, valetudinem polliceri: iniectâ denique manu omnes morbi reliquias abstergere. Experrecta fæmina, prius valere se propemodū sensit, quam sperauit. Rectaque ad nostram ædem progressa, cereum signum, ad rei testandæ memoriam, dedicauit.

259 Sed illustrius ibi facinus per mensem Nouembrem cōperimus patratum. Iosepham Castellam, annorum XL. virginem, morbus comitalis obnoxiam trahebat: iamq; ad eò omnem eius valetudinem

dine
rem
vix
tem
rem
cor
por
acp
mo
rum
sepl
noc
veh
con
red
imp
lis
qui
uit
ten
ian
se
dis
re

tur. dinem attriuerat, vt mentis impo-
 ijs, tem, seseque crudeliter laniantem
 sol- vix multi inhiherent. Tum au-
 pre- tem, vbi paroxismus aliquando
 Vix remisisset, intolerabiles cruciatus
 use- cor opprimebant; ipsa toto cor-
 tem pore fracta contusaque, reliquo
 idit ac postero die, non agere aliud, nō
 e de- mouere se posse credebatur, me-
 ale- rum funus. Cognoscit interim Io-
 eni- sepha de miris **IGNATI** viribus: &
 reli- noctu, cum reciprocante morbo,
 fa- vehementius fortè, quàm solito,
 odū concuteretur, vt ad se non nihil
 read redijt, capit consilium opis eius
 eum implorandæ. Ita precibus cum il-
 mo- lis, quas Christus tradidit, tum
 s per quibus virginem Angelus saluta-
 mus uit, vix quintum peractis, nullum
 lam, temporis punctum intercessit, &
 orbus iam conualuisse fæmina, neque
 ebat: se vllis prioris fortunę incommo-
 letu- dis obiectam deprehendit. Qua-
 in em re & pernoctare in somno cæpit,
 N 2 quod

quod alias per morbum non licuerat; & diluculo surgere, admirante familia; cui, quas res ageret, percontanti: Valitudinem IGNATIO se acceptam ferre respondit. Cum octauum inde decimumuè diem colicus ei dolor fatalem pæne effecisset; eodem cælite pro medico vsa, repentè omnem coli intemperiem extinxit. Duas igitur statuas de cerâ fictas, in templo destituit, quibus, quod sibi acciderat, alijs testaretur.

260 Hæc eadem quoque provincia, puellam septennem alebat; quæ febribus & tumente angina pertinaciter vexata, quod biduum binoctiumque nullam quietem sperare, neque vero liquoris guttam sorbere posset; parentes eò iam tendere incipiebāt, qui filiam sepelirent veriùs, quam sanarent. Sed conspexerat amita fortè IGNATIANAM tabulam, quæ
tunc

tunc parenti (lignariam is factita-
bat) afferebatur, vt subscudibus
fabrè includeretur. Eam capiti
puellæ amita admouet, speiple-
na; iridem iubens puellam voue-
re, si intra quartam horæ partem
valesceret, tum se IGNATIO no-
uendiales preces facturam. Vix
secum constituerat, cum matrem
arcessit puella, clamatque IGNA-
TII beneficio se valere. Inde quã
primum edere, atque in morem
cuiusq; alius bibere perrexit. Po-
stridie cum amita ad Collegium
properat, gratias actura. Vbi &
votum soluere auspicaæ, imagi-
nem ceream posuerunt.

261 Insula est Balearica, cui Ma-
ioris nomen dedimus; ibi per an-
num CIO. IO. XCVII. mira etiam
feruntur non ambiguis testibus
patrata. Ioãna Clara, cognomēto
Nognera, primæ virtutis vidua,
oculis sensim ambobus defluen-

N 3 tibus

tibus mærebat: ac dextero prius, mox & sinistro amissis, quid porro ageret nesciebat. Placuit nouissimè syngraphā IGNATII poscere, eamq; super oculos, iam nō oculos, deponere. Opportunum fœminæ consilium. Nam eo factō arcentur breui tenebræ, & oculis dies, quā amiserāt, redditur. Cæpitq; illa postridie opus facere, aciemq; fixam soli obuerrere, tam cōstāter, vt nusquā allucinaretur.

262 Laborabat in partu Sureda nobilis matrona: & multis diebus infelicem nixum continuabat. Auxilio fuit eiusdem IGNATII autographū nomen: quo cōtacto, puerum mater incolumem enititur, familia effuse gestiente.

263 Eadem apud alteram eueneret, quæ Saluatori cuidam nupta; & apud alteram, cui Magdalenzæ Suauæ nomen erat. Quibus ambabus in partu impediti

ors
propin-

pro
por
alla
rog
qu
tib
cui
tab
inf
eua
gii
hui
TII
26
tal
ma
tas
lon
ab
de
fe
re
te
ct.

propinquabat; nisi IGNATIVS tē-
pori adfuisset. Et hæc quidem, suis
allatum nominis IGNATIANI chi-
rographum, in lectulo resedit: at-
que omnibus IGNATIVM vocan-
tibus, Secundas rupit; fætumque,
cui ceruix crusculis implexa hæsi-
tabat, emisit. Ipsa in columis; &
infans benè habitus validusque
euasere. His talibus rerum prodi-
giis excitati Insulani, iam inter
huiusmodi pericula passim IGNA-
TII patrociniò se tuentur.

264 Eodem anno post Christi na-
talem CIO. LXXXVIII. Hierony-
mam Rebezam partus difficul-
tas per multos dies attinebat, nec
longè mulier ab interitu iam
aberat. Magna quippe corporis
debilitas, animique crebra de-
fectio, nihil ad illius exitium
reliqui fecerant. Aduertitur in-
ter hæc, prolem in vtero extin-
ctam, ceu funus vluo tumulo con-

tineri. Quamobrem cēſent, ma-
 trem inedicatā quādam buccā
 cogendam, ut infelix onus eijciat:
 etiā ne hoc quidem nullo cum
 periculo videbatur futurum. Hic
 ipſa ſibi mater, fit optimi con-
 ſilij auctor: & ſyngrapham, qua
 de diximus, miræ rei effectricem,
 iubet applicari. Paretur. Non
 plus quartam horę partem exſpe-
 ctatum eſt, cum illa periculi om-
 nis ſecura, incolumem ſobolem
 edit. Quæ autem res in maiorem
 admirationem vertit; infantis
 buccæ, medicamentis factæ repe-
 riuntur, ijs, quæ triduo ante ma-
 ter demiferat. Ea ſimul ex ore fue-
 runt exempta, infans flere, ridere
 gaudio ceteri inceperunt.

265 Aderat commodum ſpectacu-
 lo Hieronyma Pia, Raphaëlis vx-
 or; annos iam XVI. continuos ma-
 gnis faucium doloribus tentata:
 cum glandes inibi enatæ omnem
 medi-

medicinam recusarent. Iamque
 adeo venerat in consuetudinem,
 non mali perferendi, sed opis de-
 sperandæ: cum nouum accessit
 supplicium a dente, qui instabi-
 lis longam quotidie molestiam
 facessebat. Ea denique ubi vidit
 has IGNATIO vires esse, decreuit
 indidē suppetias rogare. Adhibet
 igitur ori osculoque autographū,
 quod diximus; & confestim va-
 nescere omnia, densque in statio-
 ne esse, nec minus, quam alij per-
 stare cæpit. Conciliauit ea re IG-
 NATIVS mire sibi duos coniuges,
 gratosque sensit.

266 Quare & paullo post altero
 illos beneficio hilarauit. Nam po-
 stridie quam receperat valetudi-
 nem mater, filius eorum Ioannes
 amisit. Tertianâ quippe, eaq; non
 simplici, expugnatum, quarto
 post die necesse fuit vltimis sacris
 procurare. Inde violentia morbi

N s men-

mentem adorta, omnem eius v-
 fum interceptit. Mox lingua ei in-
 crescere, oculi recedere ac turbidi
 esse, alia omnia non nisi propin-
 qui funeris præfagia videri. Hic
 illi nomen, quod sua I G N A T I V S
 manu exarauerat, allatum; preces-
 que inter lacrimas fusæ. Mirum
 ingens! ipso illo temporis pun-
 cto, febris exarmatur; mensque &
 vox ab exilio reuersæ, & oculi in
 pristinam hilaritatem correcti,
 tristia funeris omnia mutarunt.
 Atque hæc circiter horam noctis o-
 ctauam accidere. Die postero tem-
 pestius è lectulo surgit adoles-
 cens: medicoque iam velut ad exa-
 nimem redeūti, incolumis occur-
 rit; nullo morbi vestigio notatus.
 267 Bartholomæus Constans, vir
 chirurgiæ peritus, cum equo for-
 tè prolabitur: quo illi casu inci-
 pit elisum infractumque, sæuos
 præter cetera oculorum dolores
 pepe-

pepererat, qui nusquam interquiescere; hominem siuere. Alterâ oculi acie iâ emortuâ, alterius modica vita remanserat. Et ferre quâ-
tulacunque lucis radium, mors credebatur. In eo statu hominem medici abiecerant, cum visum est ægroto, scriptum **IGNATII** nomē flagitare. Quo quidem apportato, sed nondum planè ad lectulâ spondam perlato, (mirum creditu) intermittit capitis dolor, lenitur ophthalmia, & funestî frigidoris horror, quo caput hiemabat, soluitur. Ille toto iam corpore animoque mirè quam lætus, omnia capitis fomenta, oculorumq; splenia reiectat. Tum valuas admittendæ diei recludi imperat, clamatq; bene habere se, ac prorsum incolumem esse. Eodem dein habitu ad Collegiū accurrit, gratulâque memorat, quid pridie benefica **IGNATII** manu sit consecutus.

Huic

268 Huic non est dissimile, quod de Colonia Vicha, Ludouici coniuge, compertum habemus. Ea post trimestres capitis turbas, huc miseriarum est redacta, vt lusca, vnius oculi vsum lumenque amiserit; delapsa superne palpebra, visumque cooperiente. Laborabant medici certatim atque chirurgi, ignauum operculum excitare. Sed omnis eos ars deficiebat. Ita iis pro damnato tunc oculus habitus. Igitur laboranti nomen IGNATII imponitur; & eodem simul momento, iniussa palpebra se attollit; diemque oculo non impeditum reducit.

269 Nec omnia IGNATIO Germania est; sed in Septentriones quoque eius beneficia pertinere. Nam Eberspergæ, non procul Monachicæ, (quæ Principum Botorum sedes est) mulier per noctes diesque binas parturiuerat; prius occubitu

cubitura, quàm eniteretur. Eam ob rem, accurrit maritus, Patrēq; de Societate vnum consulit. Is memor, quę passim IGNATII merita ferrētur, ponit genua; eumq; orat supplex, ne faminam in capitis discrimine desertam vellet. Non erant in manibus alię de eo reliquię; quare nouam inuit mendendi rationem; & legem earum volumen, quas IGNATIVS tulerat, cum quanto maximo potest sensu; chartis amicit: hominiq; tradit, quo vxorem religiosę contingeret; deq; successu bene speraret. Obtemperauit ille monenti. Sed mulier viribus restituta, quinta post hora, puerum edidit viuum; &, quod mirata est cum ceteris obstetrix, iam in figuram coeuntis ouiplicatum.

270 Etiam apud Hungaros IGNATII patrociniū increbuit. Anno quippe CIO. IO. XCIV. apud
Turo-

Turosios (loci id nomen est) matronam per triduum exercuere grauiissimi dolores, quos in partu nequicquam tolerabat. Nec periculum aberat; ne moritura traheret infantem, & agnato tumulo sepeliret. In eo matris proliſque discrimine, ad Lipsana IGNATII decurritur. Quibus vix etiamdum illatis, filium salua mater enititur: duplicique beneficio ad gratiam soluendam p o-uocatur.

271 Verum his nihilo minora fuerunt, quæ in vltimis Indijs facta memorantur Bartholomæus Lupus, prouinciæ Nouæ-Granatæ Archiepiſcopus, soluerat ex infula Cuba; de portu, cui à SS. Triade nomen indidere. Ducebat ſecum è noſtris duos; Alphoſum Medianum, & Franciſcum Fogueronum; ad quos, eſi non maximum erat nauigium,
alij

alij se diuerſi ordinis plures adiunxere. Iam in conſpectum lamaica ſe dederat anno c10. 10. xciix. ante ix. Kal. Octobr. cum incubuit in nauim formidoloſi impetus procella; eamque expugnatura, principem malum facile conuellit, & charcheſia deiecit; ſimul vela vndique perripit. Nec ſpatium dabatur nautis, dum ſarciri, aut integra reponi poſſent. Irruebant interim fluctus, & conſertim omnia complebant. Ac vectores depreſſa nauis (quippe que ſub vndis potius ferretur) omnes iam mortuos ſe duxere: & nauarchus, Dominicus Rodriques, artem ommittere & qua tempeſtas rapiebat, ſequi cogebatur; cum animaduertit, nihil ſalutis reliquum eſſe, quod a clauo peteretur. Diem ſolidum tenuit ea maris cælique rabies, ſæuiorq; in horas valeſcebat; cum placuit,
omif

omissis alijs, diuinum Numen placare. Quare Patres recordati, quàm validum in I G N A T I I precibus præsidium alijs reperissent, eodem constituunt refugere: ac magno clamore Antistitem, ceterosque hortantur, quando cæpta omnia irrita haberentur, idem facere. Impensè omnes incipiunt; & affusis vbertim lacrimis, I G N A T I V M vocant, I G N A T I V M ingemnant. Repentè extitit ingens miraculum. Nam illicò venti turbinesque posuère, stetitque rebellis vnda; & inter omnium gratulationes, qui sibi reuixisse ab inferis videbantur, navis inspiratò emerfit. Antistes eius periculi securus, decreuit posthac Natalem I G N A T I I festo ac Pontificali ritu sacrum habere, quàm primùm auctoritate Romana concederetur. Alij vectores,

PIO

pre
pro
27
ex
rep
adi
me
gn
pu
lat
bã
per
ver
in
cel
fer
27
fur
be
ua
In
lo
ad
di

pro quo quisque studio, alij aliud
promisere.

272 Ijdem deinde Patres, cum
ex Indiarum Coloniâ Hispanias
repererent, non leuius periculum
adiere. Nam Myoparonem vehe-
mentes vndique procellæ oppu-
gnabant, aduersis ventis in prorâ
puppimque dimicantibus; interim
latera propinquis Syrtibus arcta-
batur. Hic duorum alter, iam ex-
perimento doctus, ad IGNATIVM
vertitur, & quasdam eius reliquias
in fluctus demergit. Nulla inter-
cessit mora; & omnis vndarum
ferocitas exarmatur.

273 Iam altero naufragio per-
functi, vt sæpius se IGNATIO de-
berent, in tertium discrimen ser-
uabantur. Ad TERTIAS enim (id
Insulæ est nomen) statim dilucu-
lo insana turbinum acies nauim
adorta, momento huc illucque
disiecit: vt omnium oculis mors
certis-

O

certis-

certissima oberraret. In hac iterum desperatione, alijs humi deiectis, & liberè omnia confitentibus, Franciscus denuo sacros **IGNATI** cineres in vndas abiecit. Vix eas contigerant, iam vndique venti quiescere; subsidere fluctus; sol ipse discussa nubium nocte promicare. Crederes hinc maris iniurias, hinc **IGNATI** patrocinium certasse; non vtique experiendum, nisi cogente periculo prouocaretur.

274 Neque verò corpora solùm medicatus est **IGNATI**; sed multorum quoque curas ærumnasque temperauit; eaque sæpe pericula depulit, quæ ad animorum cladem pertinuissent. Exemplo fœmina fuit Inda, quæ impuris olim ignibus conflagrabat; ijsque tam infestis, vt extinguendis esse vix putaretur. Quæ postquam ad **IGNATI** cineres religiosè

fig
ap
ni
m
fa
xi
2
qu
vu
vn
eg
Ig
cip
da
in
tu
no
an
qu
qu
ad
di
iur
tie

Religiosè venerandos animum applicuit, omne illud libidinis incendium, quo miserri-
mè depascebatur, ac pænè in-
saniebat, velut frigidâ restin-
xit.

275. Hæc omnia pluraque talia, quæ sciens prætereo, etsi non in vulgaribus miraculis habentur; vnum tamen ego præter cetera egregium semper duxi; quod **IGNATIVM** videbam à **DEO** prin-
cipem eius condendæ Religionis datum, cuius talis inter bonos iuxta ac improbos opera esset futura. Nam ei vtrique in rem tanti nominis audendam, parem **DEVS** animum indidit. Tum deinde, si quis reputet, quantus ille, qualisque de profano milite, & quem admodum euaserit; quo vinculo diuersissima Sociorum ingenia iunxerit; quæ perperis, & quoties periclitatus, supra humanam

fidem durârit, atque vicerit: is nihil profectò nisi perpetuum vitæ miraculum clamitabit. Præterea consilium humano maius mirabitur, quisquis leges ab eo nostræ Religioni latas perpende- rit; quâ illas tam similes ceterarum, & quâ item voluit esse tam diuersas. Adhæc prodigij simile fuerit, familiam eius per vniuersum orbem videre propagatam; & prouincijs tribus ac viginti, Collegijs autem domicilijsque ccccl. circumscriptam: Idq; omne factum cogitare. annis non amplius sexaginta: nã tot, ab erecta Societate ad secularem annum c. 10. c. pernumerantur. Iam si fructus bonis arbitris æstimetur, quem IGNATIÏ ductu, eius posternas edidit, facilè apparebit rem admiratione dignissimã esse. Sentiant pridem & ringuntur hæretici: pij probiq; gratulantur. Ac
nisi

nisi erubesceret calamus, prom-
 tum foret ostendere, Religio-
 nē, mores; Gymnasia, tēpla, cœ-
 nobia; vrbes, prouincias, Regna;
 non postremam ab hac eius fami-
 lia opem accepisse: solamque hæ-
 resin & stygem ei bellum & indi-
 xisse & fecisse. Sed hæc talia scri-
 bere verecundia mea non sinit;
 vix permittat audire.

276 Corollariū attexā, & quā
 præclarè de I G N A T I O adhuc su-
 perstite senserint multi, osten-
 dam. Nam de familiaribus qui-
 dem, Franciscus illum Xauc-
 rius ita coluit, vt nomen eius au-
 tographum in sinu circumferret,
 ceu alexicacon vincendis qui-
 busuis periculis factum. Qui ad
 eundem ex Indijs litteras datu-
 rus, in genua se demittere et-
 iam consuevit: argumēto, quan-
 ti apud Franciscum I G N A T I V S
 esset. Porro qui primus est olim

O 3 inter

inter Socios adlectus, Petrus Faber, vir quem posset etiam IGNA-
 TIUS admirari; hic illum sibi
 alijsque exemplum virtutis, &
 sanctitatis ideam constituebat.
 Iacobus autem Laines, & Fran-
 ciscus Borgias, quos IGNA-
 TIO successores dedit Societas, mul-
 tis egregiè testati sunt, quanti pa-
 rentem facerent. Horum alter,
 e adicebat DEVM in animo IGNA-
 TII ornamenta cernere, quibus
 mirificè capiatur; eaque propter
 tantaquotidie in socios illum,
 beneficia profundere. Alter, eius
 visendi colloquendi que gratiâ.
 Romam contendere; & primis
 Sacris operaturus, in domo Lo-
 iolæa facere; terramque IGNA-
 TII natalem deosculari gestie-
 bat.

277 Externos autem eius ad-
 miratores, viros multos ac ma-
 gnos nouimus. In his Pontifi-
 ces

ces maximos Paullum III. & IV. Iulium III. Marcellum II. cuius hoc fuit de I G N A T I O iudicium, ut diceret, maius momentum apud se I G N A T I I auctoritatem habere, quàm omnes rationes, quæ in contrarium adducerentur. Gregorius deinde XIII. & Pius IV. ac V. ea de I G N A T I O, eiusque posteris testimonia reliquere, quæ (ut denuo fatear) mea me modestia ne exscribere quidem hic sinat.

278 Iam in eius laudes etiam Regum sententiæ consensere; ut Ferdinandi Romanorum, ut Ioannis III. Lusitanorum. Quorum iste P. Ludouico Consale sub annum MD. LIII. Romam proficiscenti in mandatis dederat; seridò attenteque I G N A T I V M consideraret; deque singulis postmodum ad se perscriberet.

O 4

Quod

Quod ille non segniter exsecutus, regi deinde rescripsit, nullâ se neque diuinarum rerum lectione, neque precibus, tanto opere ad DEI amorem accendi; quam vnus IGNATIUS diligenti aspectu.

279. De purpuratorum verò Patrum, ceterorumque Principum iudicio, notius est, quàm quod scribi oporteat; sed & prolixius, quàm quod memorari à me possit. De paucis duntaxat referam. Gaspari Quirogæ, amplissimo Cardinali, eidemque Tolerano Antistiti, & per terram Hispaniam Quæsitore, visus eiusmodi vir est IGNATIUS; cui absolutissimam perfectionem tribueret: quemque non parcis laudibus, demissum iuxta prædicaret ac comem; patientia, & rerum mortalium contemptu insignem; diuinæ gloriæ, salutisque humanæ studiosum; nullis per-

perturbationib. obnoxium; & qui neque lætis insolesceret, neque tristibus frangeretur. Gabriel item Cardinalis Pallæottus, I G N A T I V M Ecclesiæ lumen appellat; virumque à Deo excitatum, ad societatem cogendam; quo velut reuiuisceret, noueque sanciretur Rei Christianæ disciplina.

280 Ioannem Vegam, Castellæ præsidem idem I G N A T I V S ita rapuit, vt cum Romæ in Caroli Cæsaris legatione fungenda, eo familiariter esset vsus, ad Societatem postea scriplerit; Beatum videri & Sanctum, & eiusmodi omnino ducem, cuius signa in cælo cū Dominici ac Francisci tropheis constituentur. At Albertus Boiorum Princeps, immortalis nominis hæros, magno semper affectu in I G N A T I V M ferebatur; scriptisque ad eum

O s

sæpe-

sæpenumero litteris, tanquam
 hominem sanctum, veneraba-
 tur. Ac propter illum, Societa-
 tem in prouinciam & ciuitatem
 accepit; suaque aduersus Ca-
 lumniam tutela defendit. Quam
 optimi Principis voluntatem,
 Serenissima liberorum nepotum,
 que posteritas paribus exemplis
 æmulatur. 281 Qui vnà cum alijs
 ijsque maximis Principibus pri-
 dem apud Romanum Pontificem
 contendunt, vt noster tandem
 IGNATIUS consuetis cælitum
 honoribus afficiatur. In hoc stu-
 dio conspicui fuere Imperator
 Rudolphus: duo Philippi, Ca-
 tholici Reges: Guilielmus, reli-
 giosissimus Boiorum Princeps.
 Eorundem consilia sunt æmula-
 tæ principes sceminæ; Maria Im-
 peratrix, augusta Caroli proge-
 nies; Margarita Hispaniarum
 Regina; Maria Boiorum prin-
 cipum

cipum filia , & soror ; Austri-
 rum vxor , & parens. In idem
 certamen pro I G N A T I O ve-
 nêre clarissima regna Castellæ,
 & Aragoniæ : in idem Cata-
 launi & Cantabri consensere :
 Nihilo minoribus studijs To-
 letanus, Hispalensis, Granaten-
 sis amplissimi antistites exarse-
 runt ; & secundum hos qui Cæ-
 saraugustæ quique Barcinone
 Rempub. rexere : non utique tam
 acriter postulaturi, nisi I G N A T I I
 sanctitatem pro comperto ha-
 buissent.

282 Magnum præterea eo-
 rum agmen sequitur , qui ec-
 cli genere cum prioribus non
 sunt conferendi ; eximij ta-
 men nominis , aut sanctitatis,
 non omiserunt quid sui iudi-
 cij esset , ostendere . Nam
 Ioannes Auila , Pontificius Ec-
 clesiastes , (vir omnino talis ,
 cuius

cuius vitam Ludouicus Granatensis conscribendam sibi duceret,) ita cum IGNATIO se contendebat; vt, (pro eo quàm erat modestus,) sibi ceu pumilioni in IGNATIVM gigantem diceret suspiciendum. Ipse autem Granatensis, testis quantavis rei idoneus, obstupescere se fatetur, quoties in hoc virtutum prudentiæq; speculum intueatur, quod DEVS, cum incredibili mortaliū bono, huic orbi temporiq; obiecerit. Iam nobiles scriptores Laurentius Surius in Germania; iam Ioannes Molanus in Belgica; & Gallis Genebrardus, & inter Anglos Sanderus, mirum est quàm honorificè de IGNATIO scribant! Certè beatissimum alij virum; & ducem ad Lutheri aciē profligandam creatum; alij hominem diuinum appellant; & denique eum, qui consilij sui

aucto-

auctorem impulsoremq; Deum habuerit. Nec tacuit eundem Italia: quippe, quem laudatissimis Thomæ Bozj, Pauli Morgi, Mambrini Rosæ testimoniis ornauit. De quo eodem, quid Hispania sentiret, Consalus Iglefus, Alphonsus Villega, Stephanus Garibaus, historici aperuere. Lusitania denique laudatorem dedit Iacobum Pacuam: quem & Tridentino concilio Theologum miserat. Nam hic I G N A T I V M variè, nunc sanctitatis exemplum vocat, nunc virum illustrem, admirabilem, orbique huic nostro singulari beneficio concessum, exclamat. Sed nimirum longiorem à me Catalogum hic nemo, opinor, exiget, qui meminerit non librum me, sed compendium promississe.

283 Hanc publicam eius famam non mediocriter auxerunt hæretici,

tici, aut si quis alios in virtutem
 furor armauit. Qui, quod IGNA-
 TIVM soli omnium pessimè ode-
 runt; nihil aliud proficiunt, quã
 vt MAGNUM VIRVM, & eorum
 dissimillimum fuisse cogitemus:
 Nocere grauissimè poterant, si
 laudassent. Nunc argumentum
 boni est, MALIS DISPLI-
 CUISSE.

* * *

*Collegii Societ. Jesv Paderb.
 1623.*

Cum facultate Maiorum.